

Selmeczbányai Hetilap

SELMECZBÁNYA ÉS VIDÉKÉNEK VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNYE.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is czimzendő.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

csak a „Selmeczbányai Hetilap“:	az „Otthon“ szépirodalmi havi füzetel:
Egy évre 4 frt.	Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 2 „	Fél évre 3 „ — „
Negyedévre 1 „	Negyedévre 1 „ 50 „
Egyes szám ára 10 kr.	

Egyes számok kaphatók a kiadóhiv.-ban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj szabásunk szerint számítottak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Megjelen minden vasárnap.

A felvidéki pánszlávok újabb mozgolódásai.

Ma vasárnap Liptószentmiklóson nagy népgyűlést tartanak a pánszlávok oly programmal, a mely, ha szigorúan betartatnék, aggodalomra okot nem szolgáltatna, és ez tette éppen lehetővé, hogy a 17 aláírással ellátott tót szövegű kérelemre a hatóság a népgyűlés megtartását engedélyezte.

A program röviden ez: A gyülekezet üdvözlése, az egyházi törvények módosítása, a szövetkezetek, az iskolaügy és közmivelődés, a 68-iki nemzetiségi törvények módosítása és életbeléptetése, a földmivelés előmozdítása és a közjogok gyakorlása . . . mind megannyi olyan ártatlan színezetű programpontra, melyről tanakodni és disputálni nagyon sokat lehet anélkül, hogy a magyar állam integritása ellen támadás vagy éppen izgatás történne.

Ámde, ki e jó urak politikai irányzatát, báránybőrbe bujt farkas ordításait, ily alkalmakkal nagy garral propagált magyar ellenes tévtanait ismeri; ki tudja és hallotta azt, mit szoktak beszélni ily fajta népgyűléseken, vagy az évenként megtartott és csehek és oroszok által sűrűn látogatott „Zsivenna“ egyesületi közgyűléseken: az azt is tudja, hogy mily óriási veszélyt rejt az ily gyülekezet a magyar állameszme megerősödésére nézve.

Ilyenkor nyílik legjobb alkalma a sok — mert sok van — agitátor eredményes működésének. Ilyenkor kezd érezni a „haladás“ ruházatu, még talán romlatlan hazafias érzelmű tót atyafi, hogy ő voltaképpen ezekhez az urak-

hoz tartozik, kik papok, tanítók, sajnos jegyzők is és főképpen fiskálisok — és büszke kezd lenni ezek barátságára; mert ezek az urak ilyenkor nagy barátai a népnek és a „vi“ közöttük annyit jelent, mint a magyar emberek közt a „te“.

Egyszer — nem is olyan régen — egyik „Zsivenna“ közgyűlésen a legártatlanabb program, a nőnevelés, a raczionális gazdálkodás és más eféle téma tárgyalatott; mert ott jelen volt a hatóságnak akkoriban igen erélyes kiküldötte. De a mint a hivatalos közgyűlés véget ért és a hatósági erélyesnek ismert közeg a színhelyet elhagyta: egyszerre megváltozott a szólásmód és a turóc-szentmártoni tót kaszinóba beözönlött nép előtt az agitátorok ilyen féle épületes beszédeket mondottak izgató hangon: „Végre magunk közt vagyunk! Beszélhetünk! Hát tudjátok e, hogy ez a föld, melyen lakunk, dolgozunk és kenyerünket keressük, nem a magyaroké, hanem a miénk, a szlávoké; ezt a magyarok csak elrabolták tőlünk és most zsarnokoskodnak rajtunk és rabszolgákká akarnának bennünket tenni. Fogjátok-e ezt tünni? Ugye nem?“ És az összegyűltek kipirulva ordították: „nem, nem, nem!“

Ezt a jelenetet a hatósági erélyes kiküldött közeg persze nem látta, mert nem volt ott és békésen hajtotta le este fáradt fejét pihe-nőre abban a tudatban, hogy a pánszláv gyülekezet nagyszerű rendben folyt le és ő volt az, ki megakadályozta a magyar nemzet ellenes támadásokat egyszerű megjelenésével.

Igy lesz az most is Liptószentmiklóson, a

s mind két ízben „közdiéséretet“ érdemelt. Munkáját „A hűtelenhez“ című költeményt Szeberényi Lajos, az elnök vette bírálat alá, mely a nov. 7-én tartott gyűlésben fölolvastatván a bíráló véleménye szerint „helyesnek és érdemesnek találtatott arra, hogy az Érdemkönyvbe fölvétsék“. A szerző e versét sajátkezűleg irta be az Érdemkönyvbe. November 9-én bírálta Soltész Györgynek „A hölgy“ című munkáját, melynek erényeit a jegyzőkönyv szerint jól fölfedezé és előtünteté, januárius 9-én pedig, mely napon szavalt is, Reguli Pál „dícséretes munkáját“, melyben csekélyebb észrevételeket tett. Legvégül a febr. 16-án tartott gyűlés jegyzőkönyvében ez áll:

Elovesta elnök urunk ezek után az iskolai pályától s tőlünk bucsut vett Petrovich Sándor munkáit, melyekben a költészet kecsé oly kitűnő volt, hogy meglepve figyelnünk kellett s egy szívvel, szájjal óhajtottuk munkáját az Érdemkönyvbe beírni. Vajjon az Érdemkönyv tárgysorozata szerint a 19-ik lapon állott, de onnan gonosz kezek által kiszakított „A költő keserve“ című költemény a felolvasott munkák egyike volt-e, vagy más dolgozat, nem tudhatni. — Az önérzetes ifju, ki Aszódról bizonyítványában ide üszta eminentiákat hozott, Lichard secundája által elkedvtelenítette, Selmecztől örökre vett bucsut, s tán azért szívesen soha sem emlékezett vissza itt töltött napjaira. Nem mondhatjuk, hogy Selmecz sokat képezett rajta, de tagadhatatlan, hogy költői ere látható nyomot hagyólag, itt nyílt meg legelőször s annak megnyílására a magyar társaság nem kis hatással volt. —

„A magyar literat. iskolai Érdemkönyv 1838-ik esztendőtotól fogva VII. kötet.“

liptómegeyi főispán székhelyén, ha ugyan főispáni székhely, mert a főispánok egyáltalában mindenütt inkább székelnek, mint ott, a hol kellene, igazi székhelyükön.

Hát ezen a mindinkább általánosan érezhető fonákságon mi nem változtathatunk, legfeljebb arra a tudatra vezethet bennünket, hogy a főispánok olyas portentumok, a kik még falusi magányukból, vagy a nagy város zajából is kiveszik a kormányzásukra és ellenőrzésükre bizott közigazgatási területek kvintessenciáját, teljesen megbizva a közigazgatási tisztviselők kifogástalan tudásába, eljárásába, jelentéstételébe és megbizható körültekintésébe.

Maradjon ez egyelőre így, sokáig úgy sem maradhat így, mert a rothadt, korhadt alapon nyugvó alkotmány (óh, e kétértelmű szó helyett inkább oda tennők: építmény) előbb utóbb összeomlik.

Ha az államhatalom nem képes vagy nem akarja az ily nemzetellenes mozgolódásokat megfékezni és maga nyújt mintegy ez által alkalmat arra, hogy a nemzetiségi tévtanok akadálytalanul terjesztessenek: akkor annál éberebben örködjék nemzeti integritásunk fölött a — magyar társadalom. —

Létezik itt a felvidéken egy „felvidéki magyar közmivelődési egyesület“.

Hogy létezik, azt onnan tudjuk, hogy évenként vagy városban, vagy fürdőhelyen tart közgyűlést, hogy néhány óvodát is létesített és hogy a tagok tagsági díjakat is fizetnek.

De hogy ez az egylet eddig hatalmas el-lensúlyozója lett volna a felvidéki pánszláv agi-

Ebben a szürke bekötésű könyvben, mely most Jezsovits Károly lyceumi igazgató intézkedése folytán a lyceumi Wertheim-szekerényben mint ereklye őriztetik, irta be Petőfi Sándor saját kezűleg két versét: „A hűtelenhez“ és az „Emmához“ címűt, de ez utóbbit egy ismeretlen, elég lelketlen ember kiszakította.

Kezünkbe volt e könyv és szemünkbe ült a könyv, midőn hűen szóról-szóra, nem, betűről-betűre lemásoltuk „A hűtelenhez“ című, Petőfi Sándor által sajátkezűleg irt verset, melyet itt reprodukálunk:

A hűtelenhez.

Esküszegte lányka! emlékezzél
Arra, a midőn: „Ah meg ne vessél“,
Igy imádvá téged, kértelek:
„Légy kegyelmes én irántam, s szived
Add nekem, ki csak te néked híved
Voltam, és leszek, mig létezek!“

Akkoron késő keblemre dülve,
S a szerlm' tüzétől fölhevülve
Ezt rebegték csalfa ajkaid:
„Hő szívem tiéd csak, drága lélek!
Esküszöm, hogy csak tenéked élek,
Szünjenek könyüid, bánatid“.

Én ez által istenülve lettem,
És keserves sorsom' elfeledtem,
Emma! gyöngé karjaid között
Édenek nyílnak énelőttem,
Nem borultak fellegek fölöttem,
Tőlem a bú mind elköltözött.

Petőfi Selmeczbányán.

— A „Selmeczbányai Hetilap“ eredeti tározója. —

E hó 30-án ünnepeljük meg halhatatlan költőnk, Petőfi Sándor hősies halálának ötvenéves emlékűnnepét Selmeczbányán, ebben a városban, melynek falai között mint az evangélikus gymnasium tanulója egy fél évet töltött.

Petőfi, akkor még Petrovich Sándor az 1838/39. évnék első semesterét mint első évi rétor a selmezi lyceumban végezte és 1839. évi február havában, Lichard akkori igazgató secundája által elkedvtelenítette, Selmecztől örökre bucsut vett.

Ez a kemény szívű és a tót nemzetiséggel erős rokonszenvet mutatott Lichard igazgató adott secundát az aszódi gymnasiumból tiszta jelessel ide jött Petrovich Sándornak, de nem a „poesisból inter alia“, hanem a latin nyelven előadott Magyarország történetéből, mert a poesis akkor e tanintézetben Bolemann István a híres tudós és előkelő modoru, a tanuló ifjuság teljes rokonszenvét, szeretetét bíró tanár adta elő. Petőfi még a hittanból és a görög régiségtanból kapott itt „primae ex ultimis“-t — alig elégségest.

Annál fényesebben tűnt ki azonban Petőfi Sándor már akkor, mint kezdő költő az ezen tanintézetben működő ifjusági „nemes magyar társaság“-ban, mely társaságba bár csak első éves rétor volt, rendes tagnak vették fel.

E társaságbani működésére nézve közöljük itt Breznyik Jánosnak Selmeczbányai lyceumi történetéből a következőket:

„Petrovich Sándor kétszer lépett fel szavalóul, 1838. okt. 31-én Csákot szavalva és 1839. jan. 1-én

táczióknak, hogy oly eszközökkel bírna, melyek ezen ellensúlyozást sikeresen lehetővé is tennék; annak nyoma sincsen.

Hiszen még magyar lapja sincs, mely a pánszláv sajtót ellenőrizné és káros hatásában ellensúlyozná!

A pánszláv sajtó Turóczzsentsmártonból és újabban Rózsahegyéről is szabadon tüzi magyar ellenes izgatásait és ha már nagyon is bunkósan megy minden ellen, a mi magyar, akkor néha napján az államügyész beleavatkozik a dologba és csinál a vádlottból egy nemzetiségi martírral többet.

Lapunk hasábjain már többször kifejtettük, hogy okvetlenül szükséges volna a felvidéki pánszláv agitáció, különösen sajtó ellensúlyozásául legalább is egy magyar lap, melynek fennállhatását az állam karöltve a felvidéki közművelődési egyesülettel kellene, hogy lehetővé tegye.

Szükséges volna ugy a társadalom, mint különösen a tót Sportyelnák által uralt hitelviszonyok terén egy sokkalta intenzívebb magyar érdekű mozgalomra, mint a mostan annyira lábra kapott nembánomság.

Szükség volna oly tanfelügyelőkre a felvidéken, kik állásaikat nemcsak, nő hogy betöltik, hanem a népnevelés terén erélyesen és mégis eszélyesen működni tudnak ismerve, vagy ismerni tanulva az itteni valódi viszonyokat.

Szóval itt a felvidéken a magyarság érdekében cselekedni kell, még pedig minél gyorsabban; mert a helyett, hogy magyarosodna a nép, eltótosodik, mint azt Körmöczbánya vidékén a régi német községek lakosainak gyorsan haladó eltótosodása is mutatja, miről jól mondja a „Magyar Hirlap“ e hó 18-iki számában: „hogy a hazafias népelemet teljes erővel kell a pánszláv elemmel való egybeolvadástól megvédeni. Az államnak is vannak itt kötelességei, de a fő súly a társadalmi téren kifejthető tevékenységben rejlik s éppen ezért a Felvidéki Közművelődési Egyesületnek első sorban kell az ügy iránt érdeklődni“.

Lapunk régen feltárta mindezt és többször mutatott rá azon veszélyre, mely még nagyobb részt jó érzelmű népünket a pánszlávizmussal fenyegeti, de gyöngye szavunk elhangzott a pusztában és ha az ismételt felszólalásaink még most sem fárasztottak ki, azt azon erős tudatnak köszönhetjük, hogy elvégre is ezzel hazafias kötelességet teljesítünk, melynek szolgálatában soha sem fogunk kifáradni.

Am de milly rövid volt boldogságom,
Milly korán eltűne mennyországom,
Én ah nem gondoltam volna azt!
Estem Édenből nagy pusztaságra,
És juték keserves árvaságra,
Marja a bú szívem és hervaszt.

Hő imádod s kedvelőd elhagytad,
Szívedet te ismét másnak adtad,
Engem elfeledve, csalfa lény!
Jól van! én lemondok mindenről már,
Engemet kietlen pusztára hely vár
Éjszak' hó fődötte bú ólén.

Isten véled hát örökre, édes
Tárgya hő szívednek, oh negédes
Csalfa Emma! isten véled hát!
Majd ha egykor értem, szinte árva,
Eljősz: éjszaknak havát bejárva
Megleled hű Muzsáfíd porát.

1838. okt. 26.

Petrovich Sándor.

Porát nem lelték meg, de „jeltelen sirjának néma csöndjét a nemzeti génus örzi.“ — —

Petőfi Sándor fél évi itt tartózkodása alatt először a mostan vörös kúti utcának nevezett utcában fekvő „Mudrák“-féle házban lakott, onnét azután áthurezolt

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Személyi hírek.** Lovag Berks Róbert csász. és kir. kamarás, a Geramb Unió képviselője ez idő szerint Karlsbadban tartózkodik. — Sziinyai József kir. tanácsos polgármester három heti szabadságra ment. — Svehla Gyula kir. főbányatanácsos, bányaigazgató e hó 31-én érkezik vissza Szobráncz fűrdőről. — Händel Vilmos ágost. evang. kerületi főesperes Radegundra utazott. — Sztancsai Miklós városi főjegyző a fegyvergyakorlatokról visszatérve e napokban ismét megkezdte hivatalos működését.

— **Coburg Fülöp herceg** e hó 12-én érkezett, mint azt megírtuk, Szentantálba és e hó 21-én utazott Németin keresztül el onnét. A rövid időt Coburg Fülöp herceg legnagyobb részt cserkészettel töltötte Kauffman Albert szentantali uradalmi erdőmester segítségével. E hó 18-án két magasrangu katona tiszt egy hadsegéd kíséretében is ellátogatott a szentantali várkastélyba és a herceg ezek kíséretében hagyta el Szentantalt. Coburg Lipót hercegnek, Fülöp herceg fiának is kellett volna ide érkeznie, hogy születés napját szűk családi körben itt ünnepelték volna meg, de a fiatal herceg, ki Szentantálban született, látogatása elmaradt. Coburg Fülöp herceg, ki fellüнден megöszült, annyira szerette volna e néhány napot szentantali magányában tölteni, hogy még a Selmecz városi vasuti küldötséget sem fogadta, csak annak vezetőjét, Sziinyai József polgármestert. — A polgármester előtt azután kijelentette, hogy 30000 frttal hajlandó a Németi-selmeczi viczinális vasut költségeihez hozzájárulni, de többel nem és hogy csodálkozik azon, hogy a város belement azon tervbe, hogy a vasut csak a fémkohóig építessék, mert ez az állomás nem selmeczi, de voltaképpen szentantali vasuti állomás lesz. Földeinek szűksegelt részeit és pajtait a herceg kellő kártérítés mellett hajlandó e vasut céljaira átengedni, de ingyen semmi szint alatt.

— **Erzsébet emlék a Felső-rónán.** Felejthetetlen Erzsébet királynék emlékére a felsőrónaiak egy szép kápolnát építettek fel haranggal közadakozásból, melyhez hozzájárultak a felsőrónai lakosokon kívül, a Miksaaknai, az istenáldástárói bányamunkások, a selmeczi dohánygyári munkások, a szélaknai kir. bányahivatal, a Selmecz városi pénztár, a felsőrónai és hegybányai temetkezési és segélyező egyesület és több adakozók, kik névtelenek akarnak maradni, de kik a kápolna költségének több mint felét fedezték. A kápolna felépítésének eszméjét Révay Adolf istenáldástárói bányaalispán pendítette meg és a költségek fedezésére összegyűlt pénz kezelésével Prácska János felsőrónai rendőrbiztos bizott meg. A kápolna festészeti munkálatait Sramek Lajos selmeczi festő végezte még pedig igen szépen és tekintettel a nemes czéla, nagyon olcsón. A szép kápolna felszentelése ma vasárnap d. e. 9 órakor lesz és az egyházi ünnepélyes szertartást Litassy János hegybányai esperesplébános fogja fényes segédlettel celebrálni.

— **Egy fiatal asszony halála.** Knezovits Adolf budapesti ügyvéd felesége született Cathry Vilma életének 21-ik évében Budapestben e hó 13-án meghalt. Az ily korán elhunyt szép fiatal asszony Knezovits Adolf selmeczi bányatársasági pénztárnoknak menyje volt és férjén és a Knezovits családon kívül kiterjedt rokonság gyászolja elhunytát.

— **Lévai pénzügyigazgatónak,** mint jó forrásból értesülünk, Eckert Elek pénzügyi tanácsos, löcsei pénzügyigazgatói helyettes lesz kinevezve. Ha e hír megvalósul, akkor oly pénzügyigazgatót kapunk, aki míg egyrészt már besztarcsabányai pénzügyigazgatói fogalmazó korában jeles tehetségével ritka, szorgalmával és munkabíráásával kitűnt, másrészt a társadalmi téren is mindenütt rokonszenvet keltett. Örömmel üdvözlöznék őt, kit alkalmunk volt ismerhetni, e szép hatáskörű állásban!

kodott a Lyceum fölött fekvő, most Medzni csizmadia mester által lakott házba, hol Suhayda Lajos tanár esinosa nővérével ismerkedett meg és e viszony volt főoka annak, hogy Suhayda és ennek befolyása alatt Lichard igazgató is rossz szemmel nézték a fiatal költőt és érdemtelenül adott rossz kalkulások által a távozásra kényszerítették.

Hogy a mostani Medzni-féle házban lakott Petőfi Sándor, annak bizonyítéka a többi közt az is volt, hogy nevét egyik ablaktáblába véste be, mely ablaktábla még csak néhány év előtt meg volt és sokan látták azon a „Petrovich Sándor“ bevéselt nevet.

Most ezen ablaktábla sincs meg többé, vagy ki tudja kinél van?

De az így elkallódott emlékek helyébe állított a lyceumi lelkes ifjuság egy maradandó emléket Petőfi Sándornak azzal, hogy a magyar önképző kört „Petőfi kör“-re változtatta és a lyceum homlokzatára saját kebelében megejtett gyűjtésből egy szép Petőfi emléktáblát állított fel.

Még 1882. évben az akkori „Selmeczbanyai Hiradó“ mozgalmat indított a nagy közönség körében is egy Petőfi emlék felállítására; a gyűjtések is megindultak, de hogy mily eredménnyel, jobban mondva eredménytelenséggel, azt nem tudjuk, csak azt tudjuk, hogy eddig a lyceumi emléken kívül, más Petőfi-emlék városunkban fel nem állított, pedig, pedig megtörténhetett volna, ha régen nem, legalább most az ötven éves emlékünnepen.

— **Házasság.** Mult kedden, e hó 18-án kötött házasságot, mint azt előre jeleztük lapunk mult számában, Zelenka Ottó gyulai kir. törvényszéki jegyző Jezsovits Emma kisasszonnyal, Jezsovits Károly selmeczi lyceumi igazgató művelt lelkű, bájos leányával. Az esküvő a legszükebb családi körben és csendben tartott meg a völgygyásza miatt. A menyasszony tanuja Riesz László, a völgygyász Heincz Hugó volt. A fiatal pár, mely az nap délután vonattal a menyecske tótkomlói birtokára utazott, 76 üdvözlő sürgönyt kapott.

— **Halálozás.** Özv. Mrva Borbála néhai Mrva selmeczi bányaigazgatósági irodatiszt özvegye e hó 21-én meghalt. Temetése ma lesz az elhunyt tulajdonát képező felső rózsai utcáiban házból.

— **Választások a selmeczi népbanknál.** Az e hó 17-én Pauer János elnöklete alatt végbement rendkívüli közgyűlésen a selmeczi népbank részvénytársaság a nyugalomba vonuló Tirts Rezső helyébe pénztárnoknak Papp György eddigi könyvelőt, és könyvelőnek Károly Zsigmond selmeczi kereskedelmi és hitelintézeti eddigi könyvelőt választotta meg. Tirts Rezső évi nyugdíját 640 frtban alapították meg. Igazgatósági tagul, egy évi időtartalomra, Platzer Ferenc választott meg.

— **Öngyilkosság.** Gáspár Márton városi napszámos e hó 20-án hajnali 3 órakor azzal távozott el feleségétől, hogy őt többet látni nem fogja. Reggel 8 órakor Neezpal János majorosgazda a vöröskúti tó partján egy férfi kabátot és kalapot talált és az esetet a rendőrségnél bejelentette. A nyomozásra kiküldött Aschner Ferenc rendőrtiszt csakhamar konstatálhatta, hogy a tó partján talált ruha és kalap Gáspár Márton városi napszámos tulajdonát képezi. Bizonyos volt tehát, hogy a nevezett napszámos öngyilkossági szándékkal vetette be magát a vöröskúti tóba. Hosszu kutatás után végre Maschek János busáru csarnok szolga egy vasmacskával kihuzta a vízből a szerencsétlen ember hulláját, mely a városi kórházba szállított, honnét tegnap szombaton temették el.

— **A selmeczi önkéntes tűzoltó egylet** mult vasárnapi közgyűlése a Felső-rónán tartott meg. A Benhardt Adolf által előterjesztett elnöki jelentésből kiemeljük, hogy az egyletnek 225 tagja van, hogy a mult évben 12 tüzeset fordult elő, hogy Horváth Béla főispán és Farbak István orsz. gyűl. képviselő alapító tagok lettek, hogy az egylet vagyona 8558 frt 69 krból áll, hogy az elromlott tömlők pótlására szükségelt 418 frnyi költség a várostól volna kérelmezendő. Szolgálati érdemeket kaptak: Seidel Ágoston, Baker Lajos, Langenthal Ferenc és Tandler Gyula 15, Czimra János és Hoschek János 10, Barth Antal, Schwott Lajos, Matzán Ferenc, Fáber János és Foltin János 5 évi szolgálat után. Az elnöki tisztről lemondott Benhardt Adolf helyébe Wankovits Lajos; a jegyzői tisztről lemondott Ács József helyébe Litassy Béla választott meg. A közgyűlést kedélyes mulatság és táncz követte.

— **Adomány.** A helybeli ágost. evang. orgona alap javára a felsőrónai temetkezési egyesület évenkénti 14 frtot adományozott és az első 14 frnyi évi adományát már át is adta. Az ágost. evang. egyházközösség ez uton is köszönetet mond az egyletnek ezen adományozásáért.

— **A selmeczi és vidéki mészárosok nyári mulatsága** a Felső-Rónán e hó 19-én igen jól sikerült és alkalmat nyújtott a mészáros egylet tagjainak és ezek családainak az összetartás újabb megerősítéséhez.

— **Szklénó fűrdőben az idén annyi a vendég** és hozzá teheljük előkelő vendég, mint már régen nem volt. Sajnos, hogy a fűrdőtulajdonos nem, hogy mindent elkövetne az elhanyagolt fűrdő épületek és magának az egész fűrdőnek a modern igényeknek megfelelő átformálására, hanem mindent a régi állapotban hagy. Hogy ennek dacára a szklénó fűrdővendégek, a határozottan gyógyerejű víz használatán felül, ott jól érzik magukat, azt leginkább Bokros János ottani derék fűrdővendéglős páratlan előzékenységének, kitűnő jó konyhájának és kifogástalan italainak és — mi fő — fölöttébb olcsó vendéglői árainak köszönhetik. Aki ezen fűrdő vendéglő aránylagos olcsóságáról és az ottani konyha kitűnőségéről meggyőződni akar, az ne restelje az odamenetelt, melyre legjobb alkalom nyílik ma vasárnap, a midőn Szklénó fűrdőben fényes „Anna bált“ rendeznek, melynek zenéjét az ipolysági cigányzenekar szolgáltatja. A sikeresnek ígérkező bál mulatságon városunkból is bizonyára sokan fognak részt venni. — A bálról lapunk jövő számában hozunk tudósítást.

— **Az akad. ifjuság határozata.** Lapunk mult számának közleményére, mely az akadémiai ifjuság egy határozatára vonatkozik, tájékoztatásul közöljük annak egyik pontját: „A selmeczbányai m. kir. bányászati és erdészeti akadémia polgársága határozatilag kimondja az akadémiai polgárok körében fennálló összes egyletek és testületek nevében, hogy 1899. évi július hó 10-től 1900. évi július hó 10-ig semminemű nyilvános mulatságot vagy ünnepélyt nem rendez, sem pedig más egyletek vagy testületek által Selmeczbanján rendezendő mulatságokban rendezői tisztet nem vállal el.“ Ezen határozat egy évre szól, tekintet nélkül arra, megkapja-e az akadémiai polgárság sérelmeinek orvoslását, vagy sem.

— **Annabál** lesz ma vasárnap Vihnye fűrdőben. A bál sikere érdekében a rendezőség minden lehető elkövet. A rendezőség ezuton is felkéri akadémiai ifjuságunkat, hogy e mulatságon mint tánczosok résztvevni szíveskedjenek.

— **A Vihnye fűrdőben felépítendő kápolna** javára jövő vasárnap, e hó 30-án Vihnye fűrdőben özv. Ocsovszky Vilmosné és dezséri Boleman István dr. kir. tanácsos és fűrdőorvos védnöksége alatt mű-

NYILT-TÉR.*

Nyilatkozat.

A múlt vasárnapi önk. tűzoltó multság alkalmával köztem és Csányi Ottó önk. tűzoltó alparancsnok ur között felmerült szóvitából kifolyólag, az általa ellenem szóval elkövetett durva sértéseket ezennel vissza utasítom. Egyszersmind tudtára hozom azt is, hogy a meddig ő lesz az önk. tűzoltó egyesület alparancsnoka, addig én, több társaimmal együtt, önk. tűzoltók nem leszünk.

Chwála Adolf.

* Az e rovatban közlöttékért nem felelős — a Szerk.

H I R D E T É S E K.

Birtok eladás.

Hontvármegyében egy

nagyobb földbirtok

gőzmalommal együtt szabadkézből eladó az összes gazdasági berendezésekkel.

A kiterjedt, szép birtok közvetlenül a vasuti állomás mellett fekszik.

Bővebb tudósítást nyerhetni e lap kiadó hivatalában.

Nagy butorraktár.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy a Deák Ferencz uteza, Zlinszky-féle házban levő

kész butorraktáramat

dusan felszereltem különösen a most annyira divatosá lett ó-német stíli butorgarnitúrákkal, asztalokkal, székekkel, szekrényekkel, divánokkal, mosdó és éjjeli asztalokkal stb. A midőn biztosíthatom a mélyen tisztelt közönséget, hogy csakis kitűnő és divatos butoroknak olcsó áron való eladása által óhajtom teljes megelégedését kiérdemelhetni, egyben kérem nagyrabecsült pártfogását.

Kitűnő tisztelettel

Grünvald Vilmos.

A selmeczi szőlő szálloda szabadkézből eladó vagy bérbe adó.

Bővebbet megtudhatni a tulajdonosnőnél, özv. Vnucskó Ferencznénél.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

NAGY JÓZSEF

MŰKÖFARAGÓ

(Gulrich J. volt üzletvezetője)

SELMECZBÁNYÁN

Dohánygyár-uteza 154. szám alatt elvállal mindennemű

kőfaragó munkát, márványkő, sirkőjavításokat a temetőekben helyben és a vidéken.

Teljes tisztelettel

Nagy József,
műköfaragó.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Ház eladás

Egy a szentháromság téren fekvő két emeletes, négy lakosztályból álló, jó karban levő ház

szabadkézből eladó.

E házban nagy pincze is van, mely esetleg 1900. évi január 1-étől kezdődőleg

bérbe adó.

Bővebbet megtudhatni a kiadóhivatalban.



BOGYA JÁNOS

VENDÉGLŐS.



Ajánlja a mélyen tisztelt közönség becses figyelmébe, hogy ezentul a kedvelt vihnye aczélsörön kívül, kitűnő minőségű, direkt szállításu, valódi Dréher-féle

dupla márcziusi és világos Király-sört mér literenként 28 krért.

Ajánlja továbbá valódi, természetes fehér és vörös borait, valamint a legfokozottabb igényeknek is



megfelelőnek bizonyult jó konyháját.

Abonomába ebéd, vacsora havonként 20 frtért, étlap szerinti választás mellett 30 frtért kapható.

Előzékeny kiszolgálásról gondoskodva van.

Ma vasárnap d. e. friss csapolása a legkitűnőbb valódi Dréher-féle sötét és világos dupla márcziusi sörnek!!

(Gyár: ALSÓ-HÁMOR (Bars megye.)

Gyári főraktár
BUDAPEST
Andrássy-ut 29. (f. e.)

Raktár
BÉCS
I., Seilergasse 1. sz.

A „SZANDRIK” ezüstárú-gyár,
mely az 1752-ben
Selmeczbányán alapított Geramb J. J. Unió
tulajdona,

saját, vagy adott rajzok szerint előállít:

mindennemű ezüstárút, mint asztaldiszeket, gyümölcstartókat (jardiniéres-készleteket,) girandolokat, gyertyatartókat, serlegeket,

dísz-émléktárgyakat és versenydíjakat,

mindennemű evőkészletet gazdag választékban, piperetárgyakat, stb. stb.

Weisz Adolf nagy áruháza Selmeczbányán

A ki divatárukat, szöveteket és rőfös kereskedéshez tartozó mindennemű árucikkeket olcsón és kitűnő minőségben vásárolni akar, az 'siessen

Weisz Adolf nagy áruházába Selmeczbányán Deák Ferencz u. (Stanga-féle ház.)

dusan felszerelt áruraktárával.